

KRISTIN HANNAH

#1 New York Times Çoksatan Yazarı

—
Roman
—

45 DİLDE
30 MİLYON
OKUR

Ateşböceği Yolu

ÖMÜR BOYU SÜREN DOSTLUK GERÇEK BİR HAZİNE DİR

Kristin Hannah, birçok ödöl kazanmış yirmiden fazla romanın yazarıdır. Kitaplarından *Bülbül*, 2015 Goodreads Yılın Tarihi Romanı Ödülü'nü ve People's Choice Ödülü'nü kazanmıştır. Aynı zamanda Amazon, iTunes, Buzzfeed, *the Wall Street Journal*, *Paste* ve *The Week* tarafından yılın kitabı seçilmiştir. 2018 yılında *Büyük Yalnızlık* ilk günden *New York Times* #1 çoksatınlar listesine girmiştir ve Goodreads tarafından Yılın Tarihi Romanı seçilmiştir.

Şubat 2021'de *Dört Rüzgâr* da yayınlandığı anda *New York Times*, *Wall Street Journal*, *USA Today* ve bağımsız kitapçıların en çok satınlar listesine girmiştir. Ayrıca Today Show ve the Book Of the Month club, tarafından 2021'in en iyi kitabı seçilmiştir.

Ateşböceği Yolu adlı romanı Netflix tarafından diziye uyarlanmış ve yayınlandığı haftada en çok izlenen Netflix dizisi olmuştur.

Eski bir avukat olan Kristin Hannah Washington eyaletinde yaşamaktadır.

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Unutulmuş Kadınlar
Gümüş Gözyaşları
Kış Bahçesi
Mucizeler Yağarken
Evden Çok Uzakta

ATEŞBÖCEĞİ YOLU

Orijinal adı: Firefly Lane

© 2008 by Kristin Hannah

Yazan: Kristin Hannah

İngilizceden çeviren: Ayşegül Cebenoyan

Yayına hazırlayan: Kemal Küçükgedik

Türkçe yayın hakları: © 2025 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.
Bu kitabın yayın hakları Nurcihan Kesim Ajans aracılığıyla Jane Rotrosen Agency'den alınmıştır.

1. baskı / Pegasus Yayınları, 2010

Doğan Kitap'ta 1. baskı / Mayıs 2025 / ISBN 978-625-5941-65-7

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Cüneyt Çomoğlu

Sayfa uygulama: Yasemin Çatal

Baskı: Ayhan Matbaa Basım San. Tic. Ltd. Şti.

Mahmutbey Mah. 2622 Sok. No: 6/41

Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 445 32 38 / Faks (212) 445 05 63

Sertifika no: 44870

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Ateşböceği Yolu

Kristin Hannah

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Çeviren: Ayşegül Cebenoyan

*Bu kitap “bize”; kızlara adanmıştır.
Büyük ya da küçük, yıllar boyunca, zor zamanlarda birbirinin yanında olan
arkadaşlara. Siz kendinizi biliyorsunuz.
Teşekkürler;*

*Anılarımın pek çoğunu oluşturan insanlara: babam Laurence, erkek kardeşim
Kent, kız kardeşim Laura, eşim Benjamin ve oğlum Tucker.
Dünyanın neresinde olursak olalım, kalbimdesiniz;*

Ve özellikle bu kitap olmak üzere çok sayıda romanıma ilham veren anneme.

Teşekkür

Marianne McClary, televizyon ve yayıncılıkla ilgili konularda yardım ettiğin için. Uzmanlığına paha biçilemez. Teşekkürler. Jennifer Enderlin, Jill Marie Landis, Kim Fisk, Andrea Cirillo ve Megan Chance. Her biriniz bu hikâyenin yolunu bulmamda bana yardımcı oldunuz. Teşekkürler.

St. Martin's Press'in harika ekibi, bu fırsat için teşekkür ederim.

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

En iyi ayna, eski bir dosttur.

– George Herbert

Ateşböceği Yolu

Bir

Onlara Ateşböceği Yolu Kızları derlerdi. Çok uzun bir zaman önceydi -otuz yıldan uzun bir zaman önce- ama şimdi yatağında yatıp kış fırtınasını dinlerken her şey dün yaşanmış gibi geliyordu.

Geçtiğimiz hafta boyunca (hayatının en kötü yedi günü olduğu su götürmez) anılarıyla arasına mesafe koyma yeteneğini kaybetmişti. Son zamanlarda rüyalarında sık sık 1974 yılına gidiyordu; kaybedilmiş bir savaşın gölgesinde olgunlaşan, göz gözü görme-yecek koyu bir karanlıkta en yakın arkadaşının yanında bisiklet süren bir ergen oluyordu. Bulunduğu yerin tek önemi, referans olmasıydı ama o en canlı ayrıntılarıyla hatırlıyordu: iki yanındaki bulanık suların biriktiği olukların ve bakımsız otlarla kaplı yamaçların ortasında bir şerit gibi kıvrılan asfalt. Onunla tanışana kadar yol hiçbir yere gitmiyor gibiydi; adını dünyanın bu koyu mavi ve yeşil köşesindeki kimsenin görmediği bir böcekten alan bir taşra yolundan ibaretti.

Sonra onu birbirlerinin gözlerinden gördüler. Tepenin doruğunda yan yana durduklarında büyük ağaçları, çamurlu çukurları ve uzaktaki karlı dağları değil; bir gün gidecekleri o yerleri görürlerdi. Akşamları yaşadıkları komşu evlerden gizlice çıkar ve o yolda buluşurlardı. Pilchuck Nehri'nin kıyısında çalıntı sigaralarını tüttürür, avaz avaz "Billy, Don't Be a Hero" şarkısını söyler ve birbirlerine her şeyi anlatırlardı. Böylece hayatları o kadar birbirinin içine geçmişti ki yaz sonuna geldiklerinde aralarından su sızmiyordu. Onları tanıyan herkes için TullyveKate olmuşlardı ve bu arkadaşlık otuz yıldan uzun bir süre boyunca hayatlarının

temel direğini oluşturdu: güçlü, dayanıklı, sağlam. Yıllar geçtikçe müzikler değişmiş olabilirdi ama Ateşböceği Yolu'nda verilen sözler hep tutuldu.

Sonsuza dek dostlar.

Dostluklarının süreceğine inanıyorlardı. Bir gün yaşlı birer kadın olduklarında gıcırdayan verandalarındaki sallanan koltuklarında oturup bugünleri anlatacaklarına ve güleceklerine dair sözlerini tutacaklardı.

Tabii şimdi daha çok şey biliyordu. Bir yıldan uzun süredir kendi kendine her şeyin yolunda olduğunu, en iyi arkadaşı olmadan da yaşayabileceğini söylüyordu. Hatta bazen buna inandığı bile oluyordu.

Sonra bir müzik duydu. Onların müziği. "Goodbye Yellow Brick Road", "Material Girl", "Bohemian Rhapsody", "Purple Rain". Dün alışveriş yaparken duyduğu, "You've Got a Friend" şarkısının kötü asansör müziği uyarlaması oracıkta, kırmızı turpların yanında ağlamasına neden oldu.

Yanında uyuyan adamı uyandırmamaya özen göstererek üstündeki örtüyü kaldırdı ve yataktan kalktı. Kısa bir süre orada durdu ve karanlıkta belli belirsiz görünen adama baktı. Uykusunda bile endişeli bir ifadesi vardı.

Telefonun ahizesini alıp odadan çıktı ve sessiz koridordan verandaya doğru yürüdü. Dışarıdaki fırtınaya bakıp cesaretini topladı. Çok iyi bildiği o numarayı tuşlarken sessiz geçen onca aydan sonra bir zamanlar en yakın arkadaşı olan o kadına ne diyeceğini, konuşmaya nasıl başlayacağını düşünüyordu. *Berbat bir hafta geçirdim... hayatım dağılıyor... ya da yalnızca sana ihtiyacım var.*

Karanlık ve çalkantılı körfezin karşı tarafındaki telefon çaldı.

Birinci Kısım

Yetmişler

Dancing Queen

genç ve tatlı, henüz on yedisinde

İki

1970 ülkenin büyük bir bölümü için çalkantı ve değişim yılı olmuştu ama Manolya Çıkmazı'ndaki evde her şey düzenli ve sakin-di. İçeride on yaşındaki Tully Hart soğuk ahşap zeminde oturmuş, pembe küçük kâğıt mendillerin üzerinde uyuyan minik bebekleri için tahta bloklardan bir kulübe yapıyordu. Yatak odasında olsaydı çocuk pikabında Jackson Five'in 45'liği çalışıyor olurdu ama salonda radyo bile yoktu.

Büyükannesi ne müzikten ne televizyondan ne de kutu oyunlarından hoşlanıyordu. Çoğunlukla -şimdi yaptığı gibi- şöminenin önündeki sallanan koltuğuna oturup tığ işi yapardı. Yüzlercesini yapmıştı, bazıları İncil'den alıntılardı. Noel zamanında, kermeslerde satılması için yaptıklarını kiliseye bağışlardı.

Ve büyükbabası... İşte onun sessiz olmaktan başka çaresi yoktu. Geçirdiği inmeden beri yataktaydı. Bazen zilini çalardı. Tully büyükannesini yalnızca o zaman telaşlı görürdü. Zilin ilk çınlamasıyla "Eyvah!" diyen büyükannesi, terlikli ayaklarının izin verdiği kadar hızla koridora koşardı.

Tully sarı saçlı trol bebeğine uzandı. Minik bebeği Calamity ile sarı saçlı trol bebeğini sessiz sessiz mırıldandığı "Daydream Believer" eşliğinde dans ettirdi. Şarkının yarısına geldiğinde kapı çalındı.

Bu öylesine beklenmedik bir olaydı ki Tully oyununa ara verdi ve yukarı baktı. Pazar günleri kiliseye götürmek üzere gelen Bay ve Bayan Beattle dışında kimse onları ziyaret etmezdi.

Büyükannesi tığ işini koltuğunun yanındaki pembe plastik torbaya koydu ve ayağa kalktı, ayaklarını son yıllarda hep yaptı-

ğı gibi yavaş yavaş sürükleyerek salondan çıktı. Kapıyı açtığında uzun bir sessizlik oldu ve sonra “Aman Tanrım” dedi.

Büyükannesinin sesi tuhaf geliyordu. Etrafa göz atan Tully uzun boylu, uzun ve dağınık saçlı ve yerinde duramayan bir gülüşü olan bir kadın gördü. Bu Tully’nin o ana kadar gördüğü en güzel kadındı: Pembeyaz bir cildi, ince kalkık bir burnu ve minik çenesinin üstünde parıldayan çıkık elmacık kemikleri vardı. Berak kahverengi gözleri ağır ağır açılıp kapanıyordu.

“Uzun zamandır görmediğin kızını pek de heyecanlı karşıladın.” Kadın büyükanneneyi kenara itip doğrudan doğruya Tully’ye yöneldi, sonra eğildi. “Bu benim küçük Tallulah Rose’um mu?”

Kızın? Bu demekti ki...

Şaşkınlıkla “Anne?” diye fısıldadı, inanmaya korkuyordu. Bunu çok uzun zamandır bekliyor, hayal ediyordu: annesinin dönüşü.

“Beni özledin mi”

“Ah, *evet*” dedi, gülmemeye çalışıyordu. Ama çok mutluydu.

Büyükannesi kapıyı kapadı. “Neden mutfağa gelip bir fincan kahve içmiyorsun?”

“Kahve içmek için geri gelmedim. Kızım için döndüm.”

“Beş paran yok” dedi büyükanne yorgunca.

Annesi huzursuz görünüyordu. “Ne olmuş param yoksa?”

“Tully’nin ihtiyaçları...”

“Kızımın neye ihtiyacı olduğunu anlayabilirim bence.” Anne si dik durmaya çalışıyor gibiydi ama bu çabası işe yaramıyordu. Sanki heyecanlıydı ve gözleri çok komik görünüyordu. Uzun dalgalı saçının bir tutamını parmağına dolamıştı.

Büyükannesi yanlarına geldi. “Çocuk yetiştirmek büyük bir sorumluluk, Dorothy. Belki bir süreliğine buraya taşınan ve Tully’yi biraz tanısan hazır olursun...” Duraksadı, sonra kaşları çatıldı ve sessizce, “Sarhoşsun sen” dedi. Annesi kıkırdadı ve Tully’ye göz kırptı.

Tully de ona göz kırptı. Sarhoş olmak o kadar da kötü bir şey değildi. Hasta olmadan önce büyükbabası da çok içerdi. Hatta büyükannesi bile arada sırada bir kadeh şarap içiyordu.

“Bugün benim doğum günüm anne, unuttun mu?”

“Doğum günün mü?” Tully ayağını yere vurdu. “Bir dakika bekle” dedi ve odasına koştu. Geçen yıl kilise okulunda annesi için

makarna ve boncuklardan yaptığı kolyeyi bulmak üzere tuvalet masasının çekmecesini karıştırıp eşyalarını sağa sola atarken kalbi hızla çarpıyordu. Büyükannesi onu gördüğünde kaşlarını çatıp umutlanmamasını söylemişti ama Tully onu dinlemedi. Umudunu yıllardır koruyordu. Kolyeyi cebine tıktırıp dışarı koştu. Annesinin “Sarhoş değilim annecim. Üç yıldır ilk kez kızım ile birlikteyim. Sevgi en büyük sarhoşluktur” dediğini duydu.

“Altı yıl. Onu en son buraya bıraktığında daha dört yaşındaydı.”

“O kadar uzun zaman oldu mu?” dedi annesi, biraz kafası karışmış gibi görünüyordu.

“Evine geri taşın, Dorothy. Sana yardım edebilirim.”

“Geçen sefer yaptığın gibi mi? Hayır, teşekkürler.”

Geçen sefer mi? Annesi daha önce gelmiş miydi?

Büyükannesi iç çekti. “Bunu ne zamana kadar bana karşı kullanmayı sürdüreceksin?”

“Böyle bir şeyin son kullanma tarihi kolay kolay geçmez, değil mi? Hadi, Tallulah.” Annesi yalpalayarak kapıya doğru gitti.

Tully’nin yüzü asıldı. Bunun böyle olmaması gerekiyordu. Annesi ona sarılmamış, onu öpmemişti. Nasıl olduğunu da sormamıştı. Üstelik bir yere giderken valiz hazırlanması gerektiğini herkes bilirdi.

Yatak odasının kapısını gösterip “Eşyalarım...” dedi.

“O materyalist bok püsüre ihtiyacın yok, Tallulah.”

“Hı?” Tully anlamamıştı.

Büyükannesi onu kendine doğru çekti, talk pudrası ve saç spreyinin tanıdık tatlı kokusuyla kucakladı. Tully’yi bu kollardan başka hiçbir kol kucaklamamıştı, yanında kendini güvende hissettiği tek insan büyükannesiydi ve birden korkuya kapıldı. Geri çekilerek, “Ne oluyor büyükanne?” diye sordu.

Dengesini korumak için kapının pervazına uzanan annesi, “Benimle geliyorsun” dedi.

Büyükannesi onu omuzlarından sıkıca tuttu ve hafif sarsarak, “Telefon numaramızı ve adresimizi biliyorsun değil mi? Korkarsan ya da bir terslik olursa bizi ara” dedi. Ağlıyordu; o güçlü, sessiz büyükannesinin ağladığını görmek Tully’nin kafasını karıştırdı. Neler oluyordu? Ne hata yapmıştı?

Dostluğun büyüğü asla bitmez.

İlk bakışta Kate ve Tully birbirlerinden olabildiğince farklıdır. Kate'in sevgi dolu ve korumacı bir ailesi vardır. Tully'ninse uyuşturucu bağımlısı bir annesi. Kate çekingen ve içekapanık bir kızken; Tully havalı, cesur ve gösterişlidir. Ancak paylaştıkları bir sır onları bir araya getirir ve sonsuza dek arkadaş olmaya söz verirler.

Tully hayatın ona sunabileceği her şeyi ve hatta daha fazlasını ister. Hiç kimseye bağlanmaz ve daima başarının, şöhretin ve paranın peşinde koşar. Kate ise mutluluğu sıcak bir yuvada arar. Yıllar geçtikçe her ikisi de vazgeçtikleriyle yüzleşmek zorunda kalır.

“Kristin Hannah 70'lerin ve 80'lerin enerjisini öyle derinlemesine anlatıyor ki okuru iki kadın arasındaki dostluğun tam kalbine taşıyor. *Ateşböceği Yolu* bir şaheser.”

Elin Hilderbrand

Çeviren: Ayşegül Cebenoyan

QR kodu okutunuz		Dijital fiyat etiketi
		tavsiye edilen KDV'siz satış fiyatı
		₺ 450

Sertifika no: 44919	ISBN 978-625-5941-65-7	
		Doğan Kitap
	9 786255 941657	